

deres Net ved Domstolene, for det Første er den, at disse Prioritetsobligationer ere spredte paa mange Hænder, og dernæst, at Spørgsmaalet, paa Grund af den ringe Kursdifference, ikke har stor Betydning. Efter at Spørgsmaalet nu er berørt leilighedsvis ved den citerede Skrivelse fra Ministeriet, idet dette nærmest har søgt at motivere et Posterings-spørgsmaal derved, nemlig det, at nye Anstæffelser til de sjællandske Jernbaner bør afholdes af denne Reserverfond indenfor Linien, skal jeg ikke negte, at jeg savner enkelte Poster, som efter min Mening ogsaa burde være optagne blandt de forskjellige nævnte Summer og Anvendelser. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauber) berørte allerede, at der i Kjøbenhavns umiddelbare Nærhed var Anledning til at foretage forskellige Nybygninger, og han sigtede derved vistnok til, at det er et levende og, som det synes, berettiget Ønske, hos dem, der bo paa Nørre- og Østerbro, at de kunne komme i en mere direkte Forbindelse med Jernbanen, end de nu ere. Det er oplyst under et Møde, som for nylig afholdtes her i Byen angaaende denne Sag, at herved 70,000 Mennesker bo langt affondrede fra Jernbanestationen, og der udtaltes derfor et Ønske om, at der ved Overfærningen af Nørrebro ligesom ogsaa ved Strandveien maatte blive anlagt Stationer, og at Jernbanen maatte blive ført ned til Drefund. Det er bekendt, at denne Sag har været overveiet i flere Aar i en Kommission, og det er mig forunderligt, at denne Kommission endnu ikke er færdig med sin Betænkning — idetmindste foreligger denne ikke her for Rigsdagen. Man maa ønske, at Kommissionen maa faae afgivet sin Betænkning saa tidlig, at den høitærede Minister inden Finanslovens tredie Behandling kan faae Leilighed til at fremsætte bestemte Forslag med Hensyn til Afhjælpning af denne Trang. Selve Sagen vil forøvrigt blive gjort til Gjenstand for særlig Behandling ved en Forespørgsel, som jeg har tilladt mig at bebude, men som jeg har holdt tilbage, fordi jeg forudsaa, at Ministeren ikke vilde være istand til at afgive noget fyldestgørende Svar, saalænge han ikke havde modtaget Betænkning fra den nedatte Kommission. — Spørgsmaalet om Overfartsforholdene mellem Korsør og Nyborg er paa flere Steder bragt paa Bane i Betænkningen, og navnlig ved Forslaget om Anstæffelsen af et nyt isbrydende Dampskib. Jeg skal i den Anledning gjøre opmærksom paa, at da Dampskibet „Fyn“ for nogle Aar siden blev anstæffet, troede man, det vilde være istand til at bryde Isten ved Vintertid. Det har imidlertid, naar der har været nogenlunde haard Vinter, vist sig, at det ikke svarer til Hensigten, og det maa derfor vistnok billiges, at den ærede Ordfører paa Udvalgets Begne har opfordret til særlig Forsigtighed med Hensyn til Anstæffelsen af et nyt isbrydende Dampskib. Naar der indtræffer Vintervre

som iaar er det vistnok tvivlsomt, om overhovedet noget isbrydende Skib vil kunne gjøre virkelig Tjeneste. Men flige Tilfælde indtræde heldigvis kun sjældent. Idet jeg her nævner Overfartsforholdene mellem Korsør og Nyborg, skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, hvor overmaade vigtigt det er, at denne Linie, som efter min Overbevisning til alle Lider vil være Hovedrouten paa Veien fra Sverrig og Norge over Kjøbenhavn til Lybssland, forbedres saameget som muligt. Jeg kunde ønske, at der ogsaa var optaget en Position om at lægge en fast Bro over Lillebelt. De Erfaringer, der ere gjorte ved Alsborg, ville jo ikke afstrække fra at lægge en lignende fast Bro mellem Fyn og Sylsland. Jeg tvivler ikke om, at man vil komme dertil, og at der i en ikke fjern Fremtid vil være et Projekt om at udføre et saadant Arbeide. Større Vanstielighed volder Overfartsforholdene mellem Korsør og Nyborg, fordi Afstanden er saa overmaade lang. Mange have brudt deres Hoveder med Projekter i denne Retning, men jeg tror ikke, at Spørgsmaalet endnu er løst. Jeg vil tillade mig at henstille til Overveielse for den høitærede Minister og det høie Thing, og navnlig for Finansudvalget, om det ikke vilde være rigtigt at udsætte en Præmie for den, der kunde fremkomme med det mest praktiske og gjennemførlige Forslag til en Regulering af disse Forhold, saaledes som man i sin Tid gjorde ved Broen over Limfjorden. Det, at dette Arbeide blev offentlig udbudt over hele Europa, bevirkede, at et saa dygtigt og entreprenant Selskab som Fives Lille gav sig til at drøfte Sagen og indkom med Forslag, som det da ogsaa heldig gjenneførte. Jeg tror, at Opgaven her ved Ordningen af Forholdene ved Storebelt er nok saa vanstielig og nok saa verdifuld i Samfærdselens Tjeneste, og jeg antager derfor, at den nævnte Fremgangsmaade ogsaa her vil føre til et heldigt Resultat. Den foregaaende ærede Taler bragte Frederikshavns Havn paa Dmtale. I Betænkningen har Udvalget foreløbig behandlet dette Spørgsmaal, og jeg tror, at det Resultat, hvortil det synes at ville komme, maa anses for det rigtige. De Antydninger, som ligge i den Bemærkning, som er gjort i Betænkningen, gaa ud paa, at det vil være rigtigt ikke strax at skride til de store Havneanlæg, som ere foreslaaede ved Frederikshavn, og som, saavidt jeg mindes, ville koste 4,600,000 Kr. Derimod har Udvalget antydnet, at det vilde være rigtigt og ogsaa nødvendigt at udbedre Frederikshavns Havn saaledes, at det kan blive en passende Exporthavn for den østlige Del af Sjælland. Det vil sikkert kunne ske, naar man indskrænker Arbeidet til det, som er foreslaaet i Finanslovsforslaget for de to første Aar; naar det sker, antager jeg, at det Arbeide, som vil være at gjøre ved Frederikshavn, egentlig mere har Karakter af Reparationsarbeide